

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XObdo/131/2018
Identifikačné číslo spisu: 6812206204
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6812206204.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/172/2012, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/1147/2014-158 zo 16. decembra 2014, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 6C/172/2012-32 z 19. apríla 2013 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- eur za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 14Co/1147/2014-158 zo 16. decembra 2014 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 2. februára 2015.

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom namietla, že odvolací súd jej svojím postupom odňal možnosť pred ním konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) majúc za to, že tento odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Žalobkyňa tvrdí, že 28. júna 2013, teda v čase, keď jej ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania, odovzdala odvolanie obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, spol. s r. o.) s tým, aby bolo doručené súdu prvej inštancie. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O. s. p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietanú

procesnú vadu žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle prechodných ustanovení § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

6. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

7. V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v procesnej forme uznesenia. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.. V týchto ustanoveniach však nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, preto prípustnosť dovolania žalobkyne proti napadnutému uzneseniu z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

8. Procesnú prípustnosť dovolania žalobkyne by v tomto prípade mohla založiť len procesná vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

9. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietala a existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva a dovolací súd skúmal opodstatnenosť námietky žalobkyne spočívajúcej v tvrdení o procesnej vade konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p..

10. Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

11. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

12. Zo spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené 13. júna 2013 (doručenka na č. l. 35 spisu). Od nasledujúceho dňa začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania. Odvolanie proti predmetnému uzneseniu bolo podané osobne na Okresnom súde Revúca 1. júla 2013 (č. l. 36), ako konštatoval aj odvolací súd.

13. Odtlačok pečiatky súdu prvej inštancie na odvolaní žalobkyne (č. l. 36 spisu) potvrdzuje, že prvoinštančný súd prevzal odvolanie (osobne podané) 1. júla 2013 od toho, kto mu ho fyzicky doručil.

14. Žalobkyňa s úmyslom preukázať včasnosť podania odvolania pripojila k dovolaniu výtlačok internetovej stránky (č. l. 183) s údajmi, v zmysle ktorých obchodnou spoločnosťou ReMax Courier

Service, spol. s r.o. bola prevzatá na doručenie zásielka s prepravným listom č. 1551530943. Ide o spoločnosť, predmetom činnosti ktorej je aj poskytovanie poštových služieb (viď údaje z obchodného registra dostupné na www.or.sk). Z dokladu predloženého dovolateľkou vyplýva, že malo ísť o zásielku s hmotnosťou 80,10 kg, ktorú uvedená spoločnosť prevzala od žalobkyne 28. júna 2013; táto zásielka bola adresovaná Okresnému súdu Revúca a jej obsahom mali byť odvolania (viď bližšie popis zásielky „POH-NŠ-1080x odvolanie voči SP 66 eur - dvojmo“). Prílohou dovolania je aj zoznam „podaných odvolaní voči SP 66 € - OS Revúca“ (č. l. 184 až 189).

15. Žalobkyňa napriek tvrdeniu v dovolaní o odovzdaní odvolaní doručovateľskej spoločnosti (napriek priloženému zoznamu odovzdaných vecí) dostatočne hodnoverným spôsobom nepreukázala, že k odovzdaniu skutočne došlo (resp. že k nemu došlo dňa 28. júna 2013), dovolací súd preto žalobkyni vytvoril procesnú možnosť doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Uložil súdu prvej inštancie, aby overil skutočnosti tvrdené žalobkyňou, teda zistil, či a kedy bolo predmetné odvolanie odovzdané na prepravu. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie vyzval žalobkyňu, aby hodnoverným spôsobom preukázala, v ktorý deň bola zásielka s hmotnosťou 80,10 kg odovzdaná spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. a či táto zásielka obsahovala aj odvolanie proti uzneseniu č. k. 6C/172/2012-32 z 19. apríla 2013 (č. l. 222). Súd prvej inštancie vyzval aj doručovateľskú spoločnosť (ReMax Courier Service, spol. s r.o.), aby oznámila, kedy od žalobkyne prevzala zásielku s hmotnosťou 80,10 kg a či táto obsahovala aj odvolanie žalobkyne proti uzneseniu 6C/172/2012-32 z 19. apríla 2013 (č. l. 223). Výzva bola právnenému zástupcovi žalobkyne doručená 11. mája 2017 (č. l. 221), pri doručovaní výzvy doručovateľskej spoločnosti sa uplatnila fikcia doručenia (č. l. 227), v zmysle ktorej sa elektronická úradná správa považuje za doručení aj vtedy, ak márne uplynie úložná lehota, a to aj v prípade, ak sa adresát o tom nedozvedel (§ 32 ods. 5 písm. b/ zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente).

16. Najvyšší súd má za to, že doručenie, resp. odovzдание písomnosti súdu ktorýmkoľvek zvoleným spôsobom musí byť za každých okolností hodnoverným spôsobom preukázané, teda musí byť preukázané, že k tomuto odovzdaniu, resp. doručeniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, hoci strana sporu tvrdí, že bolo odovzdané subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd stranu sporu vyzve, aby svoje tvrdenie preukázala. Napriek tomu, že súd dovolateľku na preukázanie svojho tvrdenia vyzval, dovolateľka na výzvu súdu nereagovala a ani z dokladu predloženého dovolateľkou (prepravného listu na č. l. 193) nie je hodnoverným a objektívne preskúmateľným spôsobom preukázané, že by konkrétne odvolanie voči uzneseniu č. k. 6C/172/2012-32 z 19. apríla 2013 bolo obsahom predmetnej zásielky.

17. Žalobkyňa v danom prípade zvolila taký spôsob doručenia odvolania, pri ktorom nevie preukázať konkrétny deň, kedy odvolanie podala. Pritom bolo na nej, aby v súlade so zásadou, že práva patria bdelym, pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým („vigilantibus iura scripta sunt“), predvídala aj možnosť, že bude potrebné preukázať doručenie zásielky v konkrétny deň, resp. počítala aj s rizikom, že pri ňou zvolenom spôsobe nebude vedieť súdu hodnoverne a preukázateľne doložiť, či vôbec a kedy podala odvolanie, ktoré dovolací súd odmietol ako oneskorene podané.

18. Dovolací súd, stotožňujúc sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/28/2014 preto uzatvára, že súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu nielen vtedy, keď dovolateľ vôbec nereaguje na výzvu súdu smerujúcu k odstráneniu rozporov pri doručovaní, ale tiež vtedy, ak dovolateľ nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia (v preskúmvanej veci podanie odvolania v rámci odvolacej lehoty).

19. Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka nepreukázala podanie svojho odvolania 28. júna 2013 a že postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

20. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti takému

rozhodnutiu súdu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a treba ho dmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p..

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.